

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2004-713-0110

Spørgsmål 177

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr.177 af 2. december 2004.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Jesper Skovhus Poulsen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Erik Lund vedrørende opkrævning af restancer til det offentlige, jf. alm. del – bilag 73.

Svar: Henvendelsen fra Erik Lund omhandler Københavns Kommunes vejledning på deres hjemmeside til borgere om betaling af kommunale fordringer og restancer. Erik Lund oplyser, at teksten på hjemmesiden i forlængelse af det åbne samråd i Folketingets Skatteudvalg den 1. december 2004 er blevet præciseret således, at det nu fremgår tydeligt, at aftaler om betalingsordninger vedrørende både restante og ikke restante krav kun kan indgås med skatteforvaltningen, opkrævningsafdelingen, i kommunen.

Den oprindelige formulering på hjemmesiden vedr. de ikke restante krav var:

- ”Ønsker du en betalingsordning vedrørende en restance, der endnu ikke er overført til skatteforvaltningen, bør du rette henvendelse til den myndighed, der har beløbet til gode.”

Den nye formulering lyder:

- ”Ønsker du en betalingsordning vedrørende en restance, der endnu ikke er overført til skatteforvaltningen, bør du rette henvendelse til den myndighed, der har beløbet til gode *og anmode myndigheden om at fremsende restancen til skatteforvaltningen. Når dette er sket, skal du kontakte Opkrævningsafdelingen.*”

Erik Lunds oplysninger ændrer således intet ved hovedpointen om, at sondringen mellem opkrævning og inddrivelse allerede praktiseres i dag, og at der med samlingen af inddrivelsesopgaven i staten ikke ændres ved, at det er den enkelte fordringshaver, der varetager den umiddelbare kontakt med borgeren for krav under opkrævning.

Det afgørende er ikke, hvorvidt henvendelser vedrørende og indgåelse af betalingsaftaler for krav under opkrævning skal rettes mod henholdsvis indgås med den enkelte forvaltning eller et centralt opkrævningskontor i kommunen. Det afgørende er derimod, at den enkelte kommunale eller statslige fordringshaver selv varetager og tilrettelægger opkrævningsarbejdet. Sådan er det i dag, og sådan vil det også være fremover, når inddrivelsen samles i staten.

Det nye er, at man fremover kun skal henvende sig til én myndighed i sager om offentlige krav under inddrivelse mod i dag op til 5 restancemyndigheder, hvoraf den ene – kommunerne - udgør ca. 200 separate enheder.

Regeringens lovforslag om samling af inddrivelsen i staten, som netop er sendt i høring, regulerer derimod ikke tilrettelæggelsen af opkrævningsarbejdet – men præciserer alene snitfladen mellem opkrævning og inddrivelse, som den allerede praktiseres i dag, bl.a. efter lovgivningen om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse.

For det tilfælde, at Erik Lund med præciseringen har ønsket at understrege, at der kan aftales eller fastsættes en samlet betalingsordning, der omfatter en skyldners samlede mellemværende med kommunen, dvs. både restante og ikke restante krav, skal det fremhæves, at der med forslagene lægges op til, at restanceinddrivelsesmyndigheden tilsvarende kan tage hensyn til ikke restante krav, dvs. krav, der endnu er under opkrævning.

Hvis der er krav under opkrævning samtidig med, at en eller flere andre fordringer er overgået til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, gives der således – hvis skyldneren anmoder herom – mulighed for, at fordringer under opkrævning kan overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset at opkrævningsmulighederne endnu ikke er udtømte.

Hermed er det muligt at imødekomme et eventuelt ønske fra skyldneren om en samlet afviklingsordning, hvor også krav, hvor betalingsfristen endnu ikke er udløbet, omfattes af en betalingsaftale med restanceinddrivelsesmyndigheden. I modsætning til i dag, hvor sådanne samlede aftaler kun kan omfatte fordringer, der opkræves og inddrives af kommunerne, vil en sådan afviklingsordning kunne omfatte samtlige offentlige krav.